

Endvidere skal påtaloreglen sikre, at bestemmelserne i kapitel 12 og 13 ikke får et videre anvendelsesområde end tilsigtet, jf. herved Betynkning afgivet af udvalget til overvejelse af forslag til ændringer i borgerlig straffelov, navnlig kapitel 12 og 13 fra 1949, side 41.

Efter Justitsministeriets opfattelse gør de nævnte hensyn sig også gældende med hensyn til de foreslåede bestemmelser i §§ 114-114 e.

Hertil kommer, at afgørelsen af, om en handling falder ind under den foreslåede bestemmelse i § 114, principielt set er en retlig vurdering - også selv om der naturligvis kan være tale om en vurdering, der indeholder klare elementer af politisk karakter, jf. herved besvarelsen af spørgsmål nr. 119. Der vil således være tale om en vurdering, som er bundet af retlige regler, og som i sidste ende foretages af domstolene.

På den anførte baggrund finder Justitsministeriet fortsat, at påtaloreglen i forhold til de foreslåede bestemmelser bør ligge hos justitsministeren. Justitsministeriet er således ikke enig med professor Ole Espersen i, at en anvendelse af de foreslåede bestemmelser i praksis »meget nemt vil kunne blive afhængig af regeringens og folketingsflertallets farve«.

Der henvises i øvrigt til besvarelsenerne af spørgsmål nr. 24, 28 og 80.

Spørgsmål nr. 123:

Er det korrekt forstået, at de i det foreslåede § 786, stk. 4, 1. pkt., nævnte udbydere ikke skal være arbejdsgivere, andelsboligforeninger, foreninger og lignende?

Svar:

1. Det fremgår af pkt. 3.1.3.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at de nærmere regler om logningspligten vil være af en sådan karakter og detaljeringsgrad, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at fastsætte dem ved lov. Samtidig har de tidsmæssige rammer ikke muliggjort, at der har kunnet skabes klarhed over alle de tekniske aspekter af forslaget, herunder gennem inddragelse af tele- og internetbranchen.

Indledningsvis bemærkes således, at det ikke på nuværende tidspunkt er muligt mere detaljeret at oplyse om indholdet af den påtænkte regulering - det vil sige den regulering, der skal ske i den bekendtgørelse, som skal udstedes i medfør

af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 786, stk. 4, 2. pkt.

Justitsministeriet er på den baggrund indstillet på forud for udstedelsen af en bekendtgørelse om det nærmere omfang af logningspligten at orientere Folketingets Retsudvalg med henblik på, at udvalget kan få mulighed for at drøfte et udkast til bekendtgørelse.

2. Mere generelt kan det oplyses, at en arbejdsgiver - som anført i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 63, jf. L 35 - bilag 71 - efter Justitsministeriets opfattelse ikke vil være udbyder af en teletjeneste i forhold til den ansatte, der anvender en af arbejdsgiverens computere på arbejdspladsen. Det samme må gælde, hvis den ansatte fra sin bopæl - eksempelvis gennem en såkaldt hjemmearbejdsplads - har adgang til virksomhedens computernetværk og herigennem kan tilslutte sig Internettet.

Det må herved forudsættes, at den ansatte ikke skal yde betaling til arbejdsgiveren for internetadgangen. I modsat fald kan arbejdsgiverens formidling af internetadgang ikke siges at have sammenhæng med varetagelsen af den ansattes arbejdsopgaver, og arbejdsgiveren vil da kunne sidestilles med andre internetudbydere. Stiller arbejdsgiveren eksempelvis en computer og et internetabonnement hos en teleudbyder til den ansattes rådighed, således at tilslutningen til Internettet ikke sker via arbejdsgiverens computernetværk, vil pligten til at logge internettrafikken påhvile den pågældende udbyder, hvis denne i øvrigt er omfattet af logningspligten.

3. Endvidere fremgår det af den nævnte besvarelse, at en skole eller et universitet efter Justitsministeriets opfattelse ikke vil skulle anses som teleudbyder i forhold til elever og studenter, som anvender uddannelsesinstitutionens computere til internettrafik og anden elektronisk kommunikation. Her vil tilsvarende gælde, at der ikke skal foretages logning af den internettrafik, som de studerende vederlagsfrit foretager via en ekstern tilslutning til uddannelsesinstitutionens computernetværk.

4. Om andelsboligforeninger, foreninger og lignende skal foretage logning, vil afhænge af, om foreningen reelt svarer til en teleudbyder i forhold til brugerne. Dette må som udgangspunkt antages at være tilfældet, idet der - som det fremgår af den ovenfor nævnte besvarelse af spørgsmål nr. 63 - ikke stilles krav om udbud af